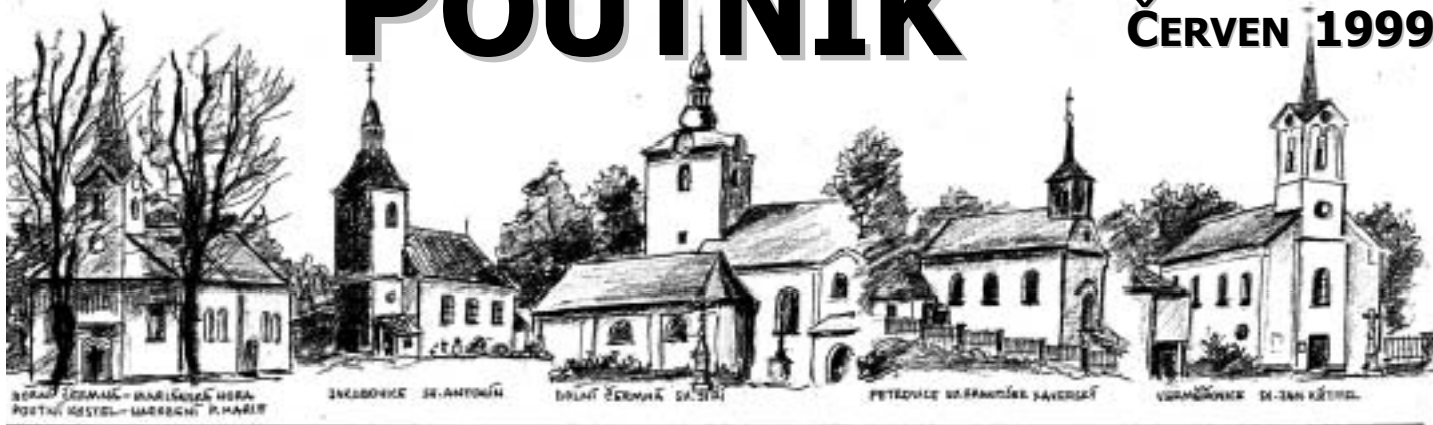

POUTNÍK

ROČNÍK III
ČERVEN 1999

PÁR SLOV K UDÁLOSTEM V KOSOVU, SLOVO O VÁLCE

Autor článku P. Slávek Švehla je farářem ve Vodňanech.

V roce 1998 byl vojenským kaplanem naší české jednotky IFOR na území Bosny a Hercegoviny. Jeho postřehy z Balkánu přetiskujeme s jeho souhlasem z časopisu Ave z Lomečku.

Nejsem žádný vojenský expert ani znalec, o principech války a jejích zákonech jsem se dozvěděl spíš náhodně. Mnohé jsou i mé soukromé názory, většinou vznikly v Bosně. Nechci také tady předkládat nějakou velkou analýzu války v Kosovu, nikdy jsme tam nebyl. Spíš předkládám několik poznámek k současnosti.

Hlavní díl viny nese politika, ideologie vládnoucí strany.

Je až s podivem, jak se člověk nebo skupina lidí dokáže za krátkou dobu nadchnout pro nějakou myšlenku (čistá rasa, etnická jednota, národnost, obrana víry...) Ačkoliv bojující strany nemají s náboženstvím nic společného, velmi často se na ně odvolávají.

Válka se vždy vede za dosažení „ušlechtilých“ cílů, na obranu „utiskovaných“. Obě strany mají a hájí, samozřejmě, ušlechtilé cíle. Výsledkem je likvidace hodnot, lidí, zbraní.

Hlavní velitel, vůdce nebo prezident se stává pro jednu stranu vždy idolem, kterému bezpodmínečně všichni věří, sjednotitel národa a mluvčí, pro druhou stranu je to naopak gangster a válečný zločinec, který za všechno může. Jeho postava je skutečně magická.

Zásada matení, dezinformace z obou stran. „Co je pravda?“

Ve válce se vždy lže. Není snadné získat objektivní informace. Kdybychom mohli vidět zprávy v srbské i americké televizi, měli bychom dojem, že jde o dvě naprosto rozdílné věci. Ale i tyto zprávy jsou vždy tendenční. Ovlivňují totiž obrovské masy lidí. Na mnoho míst se reportéři nedostanou. Vydávají se falešné mapy, silniční ukazatele se obracejí úplně jinam,... známe to z našeho roku 1968.

Je samozřejmé, že pravdu o zlu obě strany zamlčují. Nikdo za nic nemůže a všichni jsou napadeni, jen se hájí a brání. Vinu nese vždy ten druhý, ten začal. Mrtví jsou tam i tam.

Obrovský obchod.

Výrobce vyvine a vyrobí zbraně, ty je nutné někde vyzkoušet a prodat. Státy zbraně koupí za peníze lidu, pak se použijí a zlikvidují. Obrana a zbrojení je ve většině zemí jedna z hlavních položek státního rozpočtu. V mžiku se nenávratně zničí obrovské hodnoty. Domy, kulturní a kultovní místa, silnice, mosty, železnice, továrny - jsou to škody neslýchané a nevyčísitelné. To nahrává zase dalším investorům, zaměstnanosti, probouzí naději, že bude lépe.

Američany již stála válka v Kosovu miliardy dolarů, zničeno je ještě mnohem víc. Nikdo z toho nemá žádný užitek.

Horká půda Kosova.

Znamé datum je 28. 6. 1389 - bitva na Kosově poli. Tehdy osmanský sultán Murad I. porazil srbské vojsko, vedené knížetem Lazarem. Murad však byl v předvečer hlavní bitvy zavražděn. Jeho nástupce Bajezid I. nechal popravit všechny srbské zajatce, jako odvetu, a bitvu vyhrál. Celá oblast mezi řekami Dunajem, Sávou, Drinou a Timokem se dostala do závislosti na Turecku. Tady se dějiny prolínají se sousední Albánií. Obojí bylo osmanskou provincií pod albánskou šlechtou. Turci zde byli téměř 500 let pány.

Srbové přesto bitvu na Kosově poli prohlašují za vítěznou; (a začali to s novou silou tvrdit od počátku války v Jugoslávii). Jejich předkové se totiž podle nich zachovali jako mesiáši: zemřeli, a tím národ i Evropu před Turky zachránili a vykoupili. Faktem je, že Srbové se s osmanskou nadvládou nikdy nesmířili, naopak, vedli s ní stálý boj (hajduci, mnohá povstání).

V roce 1878 musela Osmanská říše uznat suverenitu Srbska. Ale klid v zemi nenastal. Další povstání, balkánské války, světové války...

Po rozpadu Jugoslávie a vyhlášení nezávislosti Slovinska a Chorvatska byla v únoru 1992 vytvořena tzv. Nová Jugoslávie tvořená Srbskem a Černou Horou.

Faktem je, že v devadesátých letech našeho století žilo v Kosovu 94 % Albánců a jen minimum Srbů. Během několika let sem bylo posláno statisíce Srbů - uprchlíků a zajatců z Chorvatska, Bosny a Hercegoviny. Tito Srbové jsou většinou zbytky po „etnických čistkách“ z minulých let.

Napadlo mě přirovnání: Albánci před Miloševićem, Mojžiš a Izraelité před faraónem. Jen s rozdílem, že Albánci (velmi se za ta staletí rozmnožili) na rozdíl od Izraelitů chtějí v zemi zůstat.

Válka „chutná“.

Zní to hrozně, ale je to však pravda. Pro piráta je vždy zajímavé a lákavé loupit a krást, znásilňovat a ničit. To přitahuje. Děti si rády hrají na vojáky a na válku. Opojení moci a slávy je mámivé, přesto jde však jasně o opojení zlem. Tady má ďábel skutečně zelenou.

I jinak docela normální člověk ve válce a v partě, (ze msty, ze strachu...) často i pod vlivem drog a pití páchá neuvěřitelná svinstva. To ti vlivní dobře ví a sami si myjí ruce. Ti nebojují, netrpí. Naopak, jejich sláva a známost roste.

Místní nemá co ztratit, cizí armáda potřebuje mnoho peněz, zbraní, zajištění...

Polovojenské oddíly (něco jako potulné tlupy) jsou prakticky vojensky nezničitelné (několik partyzánů bylo jen ve westerech schopno držet v šachu velké množství vojska). Ze strany Srbů nemusí jít o zvlášť připravenou operaci a vycvičené vojáky. Prostě likvidují, na co přijdou. Když se Srbům podaří protáhnout válku do doby, až Kosovské Albánce vyhladí, vyhrají. Zničená země je přeci dílem NATO, ne jejich.

Ze strany NATO je to složité. Také se nemůže vzdát. Ztratilo by prestiž soudce světa. Američané neprohrávají. Do zaminovaného území cizí voják nevstoupí - místní se vyzná. Miny jsou poměrně levnou a velmi bezpečnou obranou proti pozemní válce.

Je samozřejmé, že ve válce lidé trpí a umírají. NATO se zodpovídá z každého svého zajatého nebo zabitého vojáka; agentury uvádějí, kolik bylo při náletech zabito místních obyvatel. Kolik kosovských Albánců je denně Srby zastřeleno nebo zemře při útěku?

Závěr ?

Je jasné, že nejvíce trpí obyčejní lidé, staří, ženy a děti. Hrozné jsou také následky války - nejen zničená a prázdná země, ale zničená manželství, lidské ideály, vyhořelé duše... Lidé pak nevěří nikomu a ničemu. Nepracují, nesnaží se. Povídají, koukají na televizi nebo hrají karty a pijí. Proč by se snažili? Oni za to nemohou, a co když se válka vrátí?

Následky války se likvidují několik generací. Návist přežívá v srdcích snad navždy. Svatý Otec říká stále: „Zastavte armády, zastavte bombardování, usedněte ke stolu!“ To je skutečně jediné řešení. Ale zastavit válku musí obě strany najednou.

(P. Slávek Švehla)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

OSLAVA SVÁTKU MATEK

MO „Orel“ uspořádala v neděli 9.května v místní Orlovně pásmo písniček a básniček k svátku všem maminkám a babičkám.

I přes malou účast maminek se děti velice snažily a program se tak líbil, že část pásma nám děti ještě zopakovaly.

Pásmo s dětmi nacvičili pan F.Severin a Pavel Mareš a zaslouží si pochvalu a poděkování.

Jen škoda, že přišlo maminek tak málo. Já vím, někdo namítne, že se tato oslava neměla konat zároveň se školkou. Ale přece je i dost rodin, které ve školce nikoho nemají, tak především pro tyto maminky byl program připraven.

Po programu jsme si ještě vzájemně popovídali při kávě, čaji a domácích koláčích. Pohoštění jsme měli s pánskou obsluhou. Pak jsme pohodlně stihli autobus na Mariánskou Horu na mši sv.

Myslím, že můžu za všechny zúčastněné říci, že jsme prožili hezké odpoledne.

(R. Macháčková)

K ROKU 2000

JAK PŘIVÍTÁME JUBILEUM ROKU 2000?

Každým dnem si uvědomujeme jak rychle se nám přibližuje nové století, rok 2000. Někdo jej vnímá jako příchod mimořádných událostí spojených s různými vizemi pochybných vizionářů a hvězdoporců. Někdo v roce 2000 očekává splnění různých proroctví. My, křesťané, kteří věříme ve všemohoucího Boha jej chceme přivítat v plné důvěře v jeho Prozřetelnost, neboť všechno, co se stane, je v Božím plánu naší spásy. „Nejlepší přípravou na dvoutisícileté jubileum bude obnovené úsilí uplatňovat co nejvěrněji učení II. vatikánského koncilu v životě každého člověka a zároveň i celé církve“, říká papež Jan Pavel II. A jeho slova jsou s blížícím se milénium stále aktuálnější a naléhavější.

A jak toto jubileum asi přijmeme v naší farnosti? Zdá se, že většina z nás má jiné starosti a problémy, mnohé z nás to ani nezajímá. Někdo plánuje velkolepé oslavy a setkání s přáteli. Jiný zase stráví silvestra u televize s očekáváním velkolepé šou. Někdo z nás snad přivítá rok 2000 modlitbou za své blízké, za náš národ a za svět bez válek a katastrof. A tak i přes veškerý rozdílný postoj k tomuto jubileu bychom si měli my, křesťané, uvědomit jednu velmi důležitou větu z Ježíšova evangelia: „**Čiňte pokání a věřte evangelium**“. A když tuto větu budeme mít stále na zřeteli, jí se řídit a podle ní žít, nemusíme mít starost o to, jak oslavit jubilejní rok 2000.

Logo Jubilea 2000

Dnes je zvykem, že význačné instituce, či občanské aktivity, mají svůj úředně schválený symbol - logo. Včetně obcí, které vymýšlejí znaky a prapory.

I Centrální komise pro oslavy Jubilea v Římě oslovila umělce, aby podali návrhy pro logo Jubilea. Z množství předložených návrhů vybral sám Svatý Otec Jan Pavel II. jedno, které bylo vyhlášeno oficiálním symbolem Velkého Jubilea roku 2000. Autorkou je 22-letá studentka umění Emanuela Rocchi z blízkosti Perugie.

Předpokládám, že toto logo viděli i mnozí čtenáři našeho Poutníka v různých katolických tiskovinách. (I my jej přetiskujeme, ovšem ne barevně.) Málokdo však zná výklad tohoto loga. A tak Vám jej přinášíme.

V modrém poli ve tvaru kruhu, což symbolizuje vesmír, je nakreslený kříž, který udržuje a řídí lidstvo shromážděné v pěti světadílech, reprezentované pěti různobarevnými holubicemi, jako symbol Ducha svatého, který vane všemi kontinenty. Kříž je namalovaný stejnými barvami, jako holubice, aby se naznačilo tajemství Vtělení Božího syna: Kristus přijímá tytéž lidské podmínky, když se „stal podobný lidem, kromě hříchu“. Bůh vstupuje do dějin lidstva a vykupuje jej. Světlo, které vyzařuje ze středu kříže naznačuje, že Ježíš Kristus je světlem světa. On je „jediným Spasitelem: včera, dnes a navěky“.

Okrouhlá forma, ve které jsou holubice, podtrhuje ducha solidarity, který má oživovat Velké Jubileum 2000. Živost a harmonie barev chce připomínat radost a pokoj jako spravedlivé znaky jubilejních oslav.

Velký nápis po obvodu kruhu loga zní: IUBILAEUM A. D. 2000 = Jubileum Roku Páně 2000. Slova vepsaná uvnitř kruhu, děleného rameny kříže, zní: CHRISTUS HERI, HODIE, SEMPER = KRISTUS VČERA, DNES, NAVĚKY. (Heslo Jubilejního roku 2000 vybral sám papež z listu sv. Pavla Židům 13, 8).

(zpracoval js)

Z LITURGIE**SLOVO K LATINSKÝM NEŠPORÁM**

Již několik farníků se na mne obrátilo s prosbou, abych věřícím přiblížil smysl a skladbu nedělních - svátečních latinských nešpor.

Nešpory pocházejí z latinského slova „vespera“, což v češtině znamená „večerní chvály“. Tyto večerní chvály jsou jednou z důležitých částí Denní modlitby církve tzv. Liturgie horarum neboli hovorově tzv. Breviáře. Denní modlitba církve patří mezi přední povinnosti církve. Modlí se jí především všichni duchovní, kteří se k ní svým slibem slavnostně zavázali, dále řeholníci a seminaristé. K její účasti se ale také srdečně zvou všichni laici.

Denní modlitba církve vychází z apoštolských dob na základě odkazu Ježíše Krista. Máme doklady z prvotní církve, že se také jednotliví věřící věnovali v určitých hodinách modlitbě. Brzy potom se v různých krajích rozšířil zvyk stanovit pro společnou modlitbu určitou dobu, jako např. na sklonku dne, kdy se šefí a kdy se rozžihá světlo, nebo na začátku dne, kdy za svítání končí noc. Během doby byly společnou modlitbou posvěcovány také ostatní hodiny, o nichž se církevní otcové dočetli ve Skutcích apoštolů. Tam se totiž uvádí, že se učedníci shromažďovali o třetí hodině. Sv. Petr „vystoupil na střechu, aby se kolem šesté hodiny modlil“ (Sk.10,9), „Petr a Jan šli... do chrámu o deváté hodině, o hodině určené k modlitbě“ (Sk. 3,1), „

o půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpívali Bohu Chvalozpěv“ (Sk. 16,25). Takové společně konané modlitby postupně dostávaly určitou formu. Tato denní modlitba církve neboli posvátné officium, obohacená ještě čteními, je především modlitbou chvály a prosby, modlitbou církve s Kristem a ke Kristu.

Pán Ježíš nám přikázal, abychom dělali to, co dělal on. Často totiž říkal: „Modlete se, prostě, žádejte.“ Také apoštolové nás vybízejí, abychom se modlili v Duchu svatém, abychom modlitbu skrze Krista obětovali Bohu Otci, modlili se naléhavě a vytrvale a tak se posvěcovali. Církev, která věrně poslouchá Kristovu výzvu „Je třeba stále se modlit a neochabovat“, nikdy ve svém celku v modlitbě nepřestává. To dokazuje především denní modlitbou církve, jejímž posláním je podle staré křesťanské tradice posvěcovat celý průběh dne i noci.

Současná Denní modlitba církve, jak ji v Apoštolské konstituci, vyhlášující novou úpravu Denní modlitby církve podle ustanovení 2. Vatikánského sněmu, potvrdil 1.11.1970 Pavel VI., má následující skladbu:

- Modlitba se čtením
- Ranní chvály - tzv. laudy
- Modlitba uprostřed dne
- Večerní chvály - tzv. nešpory
- Modlitba před spaním - tzv. kompletář

Průběh večerních chval je potom podle 2. Vatikánského sněmu v této podobě:

- **Úvod k modlitbě**
- **Hymnus** - podle příslušné doby
- **Žalmy** - po hymnu následují dva žalmy a jedno tzv. kantikum (zpěv) z Nového zákona s přísl. antifonami
- **Krátké čtení**
- **Odpoověď na Boží slovo** - tzv. responsorium
- **Kantikum Panny Marie** - Magnificat
- **Přímluvné prosby**
- **Modlitba Páně - Otče náš**
- **Závěrečná modlitba** - podle příslušné doby

Zbývá ještě zodpovědět, co se to vlastně v latinských nešporách o nedělích a svátcích v našem kostele zpívá?

Jedná se o zhudebněný text Liturgie horarum - podle Římského breviáře, zavedeným papežem sv.Piém V. v r. 1568.

Poslední předkoncilní úpravu textu provedl v r.1911 papež sv.Pius X.

Zhudebněný text nešpor obsahuje ve skutečnosti:

Úvodní verš, pět žalmů a chvalozpěv Panny Marie - Magnificat.

Tedy nejedná se o úplnou liturgickou modlitbu breviáře v dnešní podobě, ale slavnostní hudební provedení, které může prospět jak ke kráse liturgie, tak i k duchovnímu dobru věřících.

Mám za to, že je prospěšné zachovat několikrát za rok předkoncilní tradici a dát zaznít latinským zpívaným nešporám, jejichž text pro vaši informaci přikládám v češtině. Zároveň bych rád časem zavedl aspoň jednou týdně recitované české nešpory. Ale o tom vás budu ještě informovat.

Nešpory

Úvod: Domine, ad adiuvandum me festina
Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto,
sicut erat in principio et nunc et semper
et in saecula saeculorum. Amen.

Hospodine, na pomoc mi pospěš!
Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen.

1. Dixit Dominus Domino meo:
Ž 110 sede a dextris meis, donec ponam
inimicos tuos scabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis tuae emittet Dominus
ex Sion. Dominare in medio inimicorum
tuorum. - Gloria...

Výrok Hospodinův mému Pánu:
Zasedni po mé pravici, já ti položím
tvé nepřátele za podnoží k nohám.
Hospodin vztáhne žezlo tvé moci
ze Sionu. Panuj uprostřed svých
nepřátel. Sláva...

2. Confitebor tibi, Domine, in toto corde
Ž 111 meo, in consilio iustorum,
et congregatione.
Magna opera Domini
exquisita in omnes voluntates eius,
⇒ *M.* confessio et magnificentia opus eius,
⇒ *M.S.* et iustitia eius manet in saeculum saeculi;
⇒ *M.* sanctum et terribile nomen eius.
Gloria...

Chválu vzdávám Hospodinu celým svým
srdcem, v kruhu přímých,
v shromáždění.
Činy Hospodinovy jsou velké,
vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich
našli; velebné a důstojné je jeho dílo,
jeho spravedlnost trvá navždy;
svaté, bázeň budící je jeho jméno.
Sláva...

3. Beatus vir, qui timet Dominum,

Blaze muži, jenž se bojí Hospodina,

Ž 112 in mandatis eius volet nimis.
Potens in terra erit semen eius,
generatio rectorum benedicetur.
⇒ **M.** Exortum est in tenebris lumen rectis.
Misericors et miserator et iustus.
Peccator videbit et irascetur,
Dentibus suis fremet et tabescat,
desiderium peccatorum peribit.
Gloria...

4. Laudate, pueri, Dominum,
Ž 113 laudate nomen Domini.
Sit nomen Domini benedictum
ex hoc nunc et usque in saeculum.
⇒ **M.** A solis ortu usque ad occasum
laudabile nomen Domini
qui habitare facit sterilem in domo
matrem filiorum laetantem.
Gloria...

5. Laudate Dominum, omnes gentes,
Ž 117 laudate eum, omnes populi.
Quoniam confirmata est super
misericordia eius,
et veritas Domini manet in aeternum.
Gloria...

6. Magnificat anima mea Dominum
Luk. et exultavit spiritus meus in Deo,
1,46- salutari meo,
- 55 quia respexit humilitatem
ancillae suae.
Ecce enim ex hoc beatam me
dicent omnes generationes.
⇒ **M.** Suscepit Israel puerum suum,
recordatus misericordiae suae,
sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini eius
in saecula.
Gloria...

jenž velkou zálibu má v jeho příkázáních.
Jeho potomci se stanou bohatými v zemi,
pokolení přímých bude požehnáno.
Ve tmách vzchází přímým světlo.
Bůh je milostivý, plný slitování, spravedlivý.
Svévolník na to zlostně hledí,
skřípe zuby a odvahu ztrácí,
choutky svévolníků přijdou vniveč.
Sláva...

Chvalte, Hospodinovi služebníci,
chvalte jméno Hospodina!
Jméno Hospodinovo buď požehnáno
nyní i na věky.
Od východu slunce až na západ
chváleno buď jméno Hospodina...
Neplodnou usazuje v domě
jako šťastnou matku synů.
Sláva...

Chvalte Hospodina, všechny národy,
všichni lidé, chvalte ho zpěvem,
neboť se nad námi mohutně klene jeho
milosrdenství.
Hospodinova věrnost je věčná.
Sláva...

Duše má velebí Pána
a můj duch jásá v Bohu,
mém spasiteli,
že se sklonil ke své služebnici
v jejím ponížení.
Hle, od této chvíle budou mne
blahoslavít všechna pokolení...
Ujal se svého služebníka Izraele
pamětliv svého milosrdenství,
jak slíbil našim otcům,
Abrahamovi a jeho potomkům
na věky.
Sláva...

Poznámky:

- Český text je převzat z ekumenického překladu bible z r. 1979.

- V Dolní Čermné se zpívají dvojce nešpory.

D. Müller zhudebnil většinou delší části žalmů, jeho „přidavky“ začínají od písmene „M“.
U druhého skladatele („S“ – Schottenhammel) se naopak vyskytuje navíc Ž 117 (5.).

(Pa)

JE TO PRAVDA NEBO NE?

Kropím zahrádku a na kole zastaví paní: „Taky jsem byla na hřbitově zalévat. Právě tam byla mše, tak jsem se šla podívat do kostela. Koukám - no drbárna, hotová drbárna. Já jsem taky pokřtěná, ale do kostela nechodím, všechno už je jinak“, říká. Ptám se, co se tam drbalo, vždyť tam mluví jen pan farář a lidé odpovídají modlitbou. „No, ty co tam chodíš jsou nejhorší!“, podívala se na mě a zrudla. Uvědomila si, že tam chodím také a dost často. Já jí říkám: „Víte, já se tam uklidním, je tam ticho a vím proč tam chodím, ale klepy nedělám. I když se někdy musí člověk ohradit. Snad nebudu schvalovat všechno, co slyším. Každý má svůj názor a jsem-li přesvědčena, že je správný, ozvu se. Drby se dělají, ani se do kostela nemusí chodit.“ A tu paní, když potkám, kolikrát má někoho v prádle.

Za pár dní přišel bratr a říká: „Víš, pan X jak Tě pomlouval naší dceři a chodí do kostela taky.“ „Brácho, když je ženská sama, tak si lidé k ní hodně dovolí, to vím. Poznala jsem to v Pavilonu v Tesle, ve vsi. Všude je někdo, kdo chce druhému život opeřit. Ale dobráci ještě nevymlíli.“

Tak nashledanou, dobrá paní, v tom našem kostele; snad tam najdete, co Vám schází.

(HJ)

KALENDÁŘ

Pá 4.6. ve 20 hod.	Varhanní koncert Sjeffa Steukense z Nizozemí v kostele sv. Bartoloměje v Jablonném n. Orlicí
Ne 6.6. ve 13 hod.	Vernisáž výstavy Jindřich Praveček ve výstavní síni městského muzea v Lanškrouně
Ne 6.6. ve 14 hod.	Festival dechové hudby Pravečkův Lanškroun na nádvoří lanškrounského zámku. Přehlídka dechových orchestrů. Galakonzert posád. hudby Brno. Monstrkonzert spojených dech. orchestrů
Čt 10.6. v 19.30 hod.	Koncert Františka Nedvěda s kapelou v Kulturním domě v Letohradě Vstupné 140,- 145,- 150,-
So 12.6. v 18 hod.	Závěrečný koncert Pražské komorní filharmonie a sólistů Hudební školy hlavního města Prahy v kostele sv. Václava v Letohradě
So 12.6. ve 20 hod.	Werichovy pohádky zahrají ochotníci z Dolní Čermné v Orlovně v Dolní Čermné
Ne 13.6. v 9 hod.	Posvícení v Jakubovicích
Ne 20.6. v 19.30 hod.	Melodie z filmů a muzikálů hraje swingový orchestr v Kulturním domě v Letohradě. Vstupné 60,- Kč
So 26.6. - Ne 27.6.	Prodejní výstava lidové tvořivosti v Orlovně v Dolní Čermné
Ne 27.6. v 9 hod.	Poutní slavnost ve Verměřovicích
Pá 2.7. v 19.30 hod.	Koncert skupin Příbuzní a Wejvrat na hřišti v areálu Pod lípami na Kunčicích v Letohradě. Předprodej do 30.6. (prodejna Maso uzeniny Dušek Dolní Čermná) za 90 Kč, na místě za 130 Kč.

FOLKLORNÍ SLAVNOSTI

Pá 25.6. v 10 hod.	Lanškroun – prostor zámeckého nádvoří
Pá 25.6. v 19 hod.	Dolní Čermná – areál u sauny
So 26.6. v 10 hod.	Lanškroun – prostor zámeckého nádvoří
So 26.6. v 17 hod.	Dolní Čermná – zahájení Gala programu, areál u sauny
Ne 27.6. v 8.30 hod.	Dolní Čermná – farní kostel – vystoupení dětských pěveckých sborů
Ne 27.6. v 10.30 hod.	Letohrad – zámek, vystoupení souborů

Služba lektorská - červen 1999

3.6.	Čt	Tělo a Krev Páně	6.45	p.Kunertová 177
6.6.	Ne	10.neděle v mezidobí	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
			9.30	Svobodovi 252
11.6.	Pá	Nejsvětější srdce Ježíšovo	19.00	p.Šimková 98
13.6.	Ne	11.neděle v mezidobí	7.30	Blažkovi 335
			16.00	Applovi 100
20.6.	Ne	12.neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 303
			16.00	Kunertovi 12
24.6.	Čt	Narození svatého Jana Křtitele	19.00	p.Müllerová 87
27.6.	Ne	13.neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 330
			16.00	Kužílkovi 202
29.6.	Út	Sv.Petr a Pavel	19.00	Macháčkovi 180

VÝROČÍ V NAŠÍ FARNOSTI

V červnu oslaví:

8. 6.	60 let	paní Růžena Prokopová z Dolní Čermné
8. 6.	65 let	paní Marta Cejnarová z Dolní Čermné

Oběma jubilantkám srdečně blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	2. 5. 1999	Jiří Blažek	z Dolní Čermné
na Mariánské Hoře	8. 5. 1999	Patrik Matěna	z Hradce Králové
v Petrovicích	23. 5. 1999	Matěj Marek	z Petrovic

(Pa)

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Znamení kříže

Skončil jeden krásný slunečný den. Martin se svým bratrem strávili celé odpoledne venku. Jezdili na kole, honili se a zažili nejedno dobrodružství. Není divu, že se jim ani večer nechtělo domů, ale maminka už je volá k večeři, tak se nedá nic dělat. Pro dnešek už to stačí. Ještě u večeře oba bráškové šibalsky pokukují jeden po druhém a aniž by něco říkali, očima si dobře rozumějí, jak budou zase zítra venku pokračovat. Po večeři je čeká mytí a pak už do postýlek. Ještě maminka připomíná modlitbu. Martin poklekne, udělá kříž a začne se modlit. Maminka počká, až se pomodlí a pak povídá: „Martine, myslíš, že se Ti ten kříž před modlitbou povedl?“ Martin se na ni dívá a maminka s úsměvem dodává: „To vypadalo spíš jako bys odháněl komára, který se snaží sednout si na tvůj nos. Znamení kříže se dělá pěkně pomalu a správně, jinak to není vůbec nic platné, že ten kříž uděláš. Poslouchej, něco ti povím. Představ si, že někomu telefonuješ. Co musíš udělat nejprve?“ ptá se maminka. „No, přece vytočit číslo na toho člověka, kterému volám,“ odpovídá rychle Martin. „Ano, to máš pravdu. Ale, co když se stane, že se spleteš a zmáčkneš jediné jiné tlačítko?“ pokračuje maminka. „No, tak to je omyl!“ dodá Martin. „Ano, přesně tak. Ozve se ti úplně někdo jiný nebo vůbec nikdo. A podobně je to i s tím křížem. Ty vlastně když uděláš pěkný kříž, je to jako to správné číslo, které vede svou telefonní linku právě k Pánu Bohu a on hned slyší, co mu chceš svěřit. Ale když se tvůj kříž podobá nějakému klikiháku, asi to správné spojení nenastane.“ Martin přemýšlí a pak dodá: „Hm, tak já to zkusím příště udělat lépe, aby se ten telefon dobře spojil.“ „Tak to jsem moc ráda a teď už pěkně spi,“ ještě říká maminka a odchází.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

BRAMBOR

U zdi jedné napůl rozpadlé kůlny jsem viděl bujně rostoucí rostlinu. Brambor v květu! Byl to vzácný exemplář. Jak se dostal k této zdi! Tak to jistě nebylo naplánováno. Pátral jsem po bramboru, který měl tolik listů a květů, jako by chtěl dostat první cenu.

K mému překvapení jsem zjistil, že listy a květy visely na stonku, který prolezl z kůlny škvírou ve zdi do metrové výšky. Sklonil jsem se a prošel nízkými dveřmi a viděl jsem dlouhý holý stonek, který se táhl podél zdi až ven. Ve staré bedně ležel úplně scvrklý brambor. Dal všechno jen proto, aby mi ukázal, jak velikou silou se všechno v přírodě dere ke světlu.

**Kdo dává sám sebe
může způsobit i zážrak!**

(z knihy P. Bosmanse - Štěstí je v tobě)

Mnohokrát jsme již v evangeliu četli o tom, že pokud pšeničné zrnо nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek (Jan 12,24).

V přírodě tohle můžeme kolem sebe pozorovat každý rok znovu a znovu. Ať už se jedná o brambor, pšeničné zrnо nebo cokoli jiného. Zvláště teď na konci jara a počátku léta. Ale tahle skutečnost se projevuje nejen v přírodě, protože v Ježíšových slovech je hluboká symbolika.

Zkusme si všimnout, že mezi lidmi se děje přesně totéž. Rodiče se snaží dát všechny své síly a život svým dětem. Starají se, vychovávají a někdy skutečně vydají ze sebe pro své děti úplně všechno.

Pokud přemýšlíme ještě dál, tak vlastně nejkrásněji jsou ta slova naplněna v případě samotného Ježíše, kterého nám nebeský Otec dal a který **zemřel** pro nás všechny. Vydal se za nás a tak velice nás obdaroval, že to člověk jen stěží chápe, protože nám všem získal život věčný. Stal se nám tou cestou ke světlu, cestou k životu.

Vyluštění křížovky z minulého Poutníka: Protože křížovka se doplňovala pouze vodorovně a nebylo možné si řešení zkontrolovat svislým doplňováním, pro zájemce uvedu vyluštění celé křížovky.

1. Kapka, sokol	7. Kraje, lávka, pánev
2. Hrabat, Ikaros	8. Karty, Ota, hrana
3. Panenka, sandále	9. Kniha, a, mamka
4. Lán obilí, Skopálek	10. Praha, kníže
5. Slavené velikonoce	11. Zajíc, marod
6. Osm zatoulaných ovcí	12. Blechy, mouka

Tajenka: PANNA MARIA JE KRÁLOVNA MÍRU

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

30. května 1999

23. týden / 99

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

31. května - pondělí Svátek Navštívení Panny Marie
Dnes se koná ve farním kostele poslední májová pobožnost v tomto roce
19.00 Dolní Čermná - za rodinu Dolečkovu
1. června - úterý sv. Justina, mučedníka
2. června - středa 9. týdne v liturg. mezidobí
19.00 Dolní Čermná - na úmysl dárce
3. června - čtvrtek Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ
6.45 Dolní Čermná - na úmysl dárce
19.00 Verměřovice - za Oldřicha Šedaje, zetě Vladimíra a rodiče z obojí strany
4. června - pátek první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná - za farníky
5. června - sobota sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného Srdce Panny Marie
6.30! Dolní Čermná - za rodinu Klekarovu
19.00 Verměřovice - za Václava Faltuse, matku a celou rodinu

6. června - neděle – v naší farnosti je slavnost BOŽÍHO TĚLA

- Dolní Čermná (obvyklá farní mše sv.) 7.30 h - za Elišku Cejnarovou a celou rodinu
Mariánská Hora (slavnost s průvodem) 9.30 h. - za Ladislava Mareše, manželku a vnuka

Upozorňujeme, že na tuto dopolední mši svatou jede autobus! Vyjíždí v 8.45 h. z Verměřovic, pokračuje přes Petrovice a dále zastavuje na obvyklých zastávkách v Dolní a Horní Čermně. Po skončení slavnosti rozveze farníky zpět.

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

- ve farním kostele:
pondělí	od 18.30 - do 18.55 h.
středa	od 17.00 - do 18.55 h.
pátek	od 16.00 - do 18.55 h.
neděle	od 6.30 - do 7.25 h.
- ve Verměřovicích: čtvrtek od 16.00 - do 18.55 h.

Duchovní správce srdečně zve na akce ve farnosti:

nácvik zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí 31. 5.	17.45 h.	fara Dolní Čermná
náboženství pro středoškoly	pondělí 31. 5.	20.15 h.	fara Dolní Čermná
zkouška zpěvu chrámového sboru	pátek 4. 6.	20.00 h.	kostel Dolní Čermná
oslava Božího Těla	neděle 6. 6.	9.30 h.	Poutní areál Mariánská Hora

Návštěva nemocných a starších farníků:

3. června	čtvrtek	Dolní Čermná	dopoledne
4. června	pátek	Dolní Čermná	dopoledne

Upozorňuji, že věřící, které jsem dříve navštěvoval ve středu před prvním pátkem budu nyní pravidelně navštěvovat na první pátek v měsíci. Dále Vás všechny prosím o případné sdělení dalších zájemců z řad našich starších a nemocných farníků, abyste mne o nich informovali. Pochopitelně se může jednat i o lidi, kteří do kostela nechodili, ale mají zájem o kontakt s knězem. (Pa)

POUTNÍK, ČERVEN 1999

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 30. května 1999, Poutník vyjde 27. června 1999

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.